

तत इति रथ इति रथमिति चार्धद्वये विशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ विश्वकर्मन्वित्यादिना त्वबोधमा विष्करोति ॥ ८ ॥ रतिः रमणं कीडा मयी सर्गस्थित्यं तलीलारूपं तुभ्यं तव रोदसीयावापु
वैशंपायन उवाच ततोभ्यनोदयत्कृष्णो युज्यतामिति दारुकं ॥ मुहूर्त्तादिवचाचष्टयुक्तमित्येव दारुकः ॥ १ ॥ तथैव चानुयात्रादिचोदयामास पांडवः ॥ स
जयध्वं प्रयास्यामो नगरं गजसाद्वयं ॥ २ ॥ इत्युक्ताः सैनिकास्ते तु सजीभूता विशांपते ॥ आचरन्त्युः सज्जमित्येवंपार्थायामिते जसे ॥ ३ ॥ ततस्तौ रथमास्थाय
प्रयातौ कृष्णपांडवौ ॥ विकुर्वाणौ कथाश्चित्राः प्रीयमाणौ विशांपते ॥ ४ ॥ रथस्थं तु महते जावासु देवं धनं जयः ॥ पुनरेवाब्रवीद्वाक्यमिदं भरतसत्तम ॥ ५ ॥ त्व
त्प्रसादाज्जयः प्राप्नोराज्ञावृष्णि कुलोद्बह ॥ निहताः शत्रवश्चापि प्राप्तराज्यमकंटकं ॥ ६ ॥ नाथवंतश्च भवता पांडवामधुसूदन ॥ भवंतं पुवमासाद्यतीर्णाः स्मकुरु
स्मागरं ॥ ७ ॥ विश्वकर्मन्मस्तेस्तु विश्वात्मन् विश्वसत्तम ॥ तथा त्वामभिजानामि यथा चाहं भवान्मतः ॥ ८ ॥ त्वत्तेजः संभवो नित्यं भूतात्मा मधुसूदन ॥ रतिः क्री
डामयी तुभ्यं माया तेरोदसी विभो ॥ ९ ॥ त्वयि सर्वमिदं विश्वं यदिदं स्थाणुजंगमं ॥ त्वं हि सर्वं विकुरुष्वे भूतग्रामं चतुर्विधं ॥ १० ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च द्यां चैव मधु
सूदन ॥ हसितं तेऽमलाज्योत्स्नाः क्रतवश्चैर्द्रियाणि ते ॥ ११ ॥ प्राणो वायुः सततगः क्रोधो मृत्युः सनातनः ॥ प्रसादे चापि पद्माश्रीर्नित्यं त्वयि महामते ॥ १२ ॥ र
तिस्तुष्टिर्धृतिः क्षांतिर्मतिः कांतिश्चराचरं ॥ त्वमेवेह युगांतेषु निधनं प्रोच्यसे नघ ॥ १३ ॥ सुदीर्घेणापि कालेन न ते शक्या गुणमया ॥ आत्मा च परमात्मा च न म
स्ते न लीने क्षण ॥ १४ ॥ विदितो मे सुदुर्धर्ष नारदाद्देवलात्तथा ॥ कृष्णद्वैपायनाच्चैव तथा कुरुपितामहात् ॥ १५ ॥ त्वयि सर्वसमासं कत्वमेवैको जनेश्वरः ॥ यच्चा
नुग्रहसंयुक्तमेतदुक्तं त्वयानघ ॥ १६ ॥ एतत्सर्वमहंसम्यगाचरिष्ये जनार्दन ॥ इदं चाद्भुतमत्यंतं कृतमस्मत्प्रियेप्सया ॥ १७ ॥ यत्पापो निहतः संख्येकैरव्योधृत
राष्ट्रजः ॥ त्वया दग्धं हितसैन्यं मया विजितमाहवे ॥ १८ ॥ भवता तत्कृतं कर्म येनावाप्तो जयो मया ॥ दुर्योधनस्य संग्रामे तव बुद्धिपराक्रमैः ॥ १९ ॥ कर्णस्य च व
धोपायो यथा वत्सं प्रदर्शितः ॥ सैंधवस्य च पापस्य भूरिश्रवस एव च ॥ २० ॥ अहं च प्रीयमाणेन त्वया देव किनंदन ॥ यदुक्तस्तत्करिष्यामि न हि मे त्रविचारणा ॥
॥ २१ ॥ राजानं च समासाद्य घर्मात्मानं युधिष्ठिरं ॥ चोदयिष्यामि धर्मज्ञगमनार्थं तवानघ ॥ २२ ॥ रुचितं हि मे तत्ते द्वारकागमनं प्रभो ॥ अचिरादेव द्रष्टव्यं
मातुलं मे जनार्दन ॥ २३ ॥ बलदेवं च दुर्धर्षं तथा न्यान्वृष्णिपुंगवान् ॥ एवं संभाषमाणौ तौ प्राप्नौ वारणासाद्वयं ॥ २४ ॥

थिष्येति वचनाया ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अनुग्रहः एतत्सम्यगाचरेत्याज्ञारूपः ॥ १६ ॥ दृष्टोपकारमप्यभिन्नं इति इवंचेति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥